

The Temptation of Innocence - Living in the Age of Entitlement

Pascal Bruckner

[Download now](#)

[Read Online](#)

The Temptation of Innocence - Living in the Age of Entitlement

Pascal Bruckner

The Temptation of Innocence - Living in the Age of Entitlement Pascal Bruckner

Bruckner takes on the culture of copping out in this critique of a recent species of human self-deception: infantilism and victimization, the idea that powerlessness is a virtue without responsibility. This highly insightful essay dissects the culture of dependency and its damaging effects on the moral fiber of society, from corporate welfare to affirmative action.

The Temptation of Innocence - Living in the Age of Entitlement Details

Date : Published November 1st 2000 by Algora Publishing (first published February 15th 1995)

ISBN : 9781892941565

Author : Pascal Bruckner

Format : Paperback 300 pages

Genre : Philosophy

 [Download The Temptation of Innocence - Living in the Age of Enti ...pdf](#)

 [Read Online The Temptation of Innocence - Living in the Age of En ...pdf](#)

Download and Read Free Online The Temptation of Innocence - Living in the Age of Entitlement
Pascal Bruckner

From Reader Review The Temptation of Innocence - Living in the Age of Entitlement for online ebook

Jean A. S. says

Most of the time the author had very obvious thoughts packed in a demanding language.

Jakub Kratochvil says

Provokatívna kniha o tom ako si so svojim šťastím nevieme rady.

"Existují ale i jiné výpějky, historie je bezedný kufr, z něhož lze plnými rukama nabírat příklady, a vzory útlaku na vás jen čekají: nic nebrání se nasoukat do mundúru proletáče, domorodce, partyzána, *boat people*, ženy, bitého dítěte. Proč se však za každou cenu cpát do pozice vykořisťovaného, když je člověk zbohatlík? Špatné svědomí boháče? Nebo spíš pro možnost brát vše, kumulovat množácké pohodlí i buřtiskou pověst náležíci proklatcem a ozářit svou banalitu tragickým světem? Na každém rohu lze vidět prmrné lidi, zpravidla spořádané otce a matky, kteří chtějí být za každou cenu považováni za vyvrhly a rebely, aťkoliv vedou zcela běžný život bez jakýchkoliv zvrátí. Nic zvláštního se jim nestalo, ale rádi by stáli v záři reflektoru jako trpitelé. Protože v naší civilizaci je Kristus ztlesným obětí a dobrovolným mučedníkem, dávají tak najevo, že i oni jsou božské podstaty a nehybnosti svých životů propůjčují krásu epopeje."

"Stručně řečeno, na obou březích Ameriky (a poněkud méně ve Francii) zní bojovné výkřiky tvrdící stále totéž: Soužití je nemožné. Je třeba se stěhnout nebo oddělit. Co zbývá ze vztahů mezi muži a ženami, když obě strany zaujmají pozici utlačovaného? Občanská válka. Je to totiž přirozený následek viktimátské náklady, jež propuká, když je nějaká skupina či třída oznažena za viníka, a aby obvinění unikla, začne se vydávat za obě. V takovém nepřátelském diskursu je agresí již samotná existence druhého. Rozdíly mezi pohlavími se mění v nepropustné hranice oddělující dva druhy, které si jsou vzájemně stejně cizí jako hadi a vlci. Protivník, ať muž či žena, má právo pouze na pokání, na omluvu a veřejné prohlášení, že „odmítá být mužem" nebo „emancipovanou ženou".

César says

3'5

Cârmâz says

Într-o stampă celebră, Luikkerland, un fel de țară flamandă a Abundenței, Breugel cel Bătrân înfățișează trei personaje ghiftuite, întinse lene la poalele unui copac, într-o expresie de beatitudine absolută. Nu departe, un porc se plimbă cu un cuțit împlântat în Țorici, gata să fie tăiat felii și mâncat, o găscă așezată pe un platou de argint așteaptă să fie înfulecată, gardul curții e fcut din cârnați și un ou început, având două picioare, cu tacâmul înfipt în gât, se împleticește printre cei adormiți. Un munte de budincă desparte Luikkerland-ul de lumea reală. Această scenă câmpenească respiră sațietatea, mulțumirea, natura generoasă

care satisface nevoile oamenilor și îi scutește de trudă. Să ni-i închipuim pe cei trei adormiți smulși cu brutalitate din somn și transportați în acest sfârșit de secol, în raionul de alimentație al unui hipermagazin: ar fi probabil sufocați de diversitate, ar înșelege, înfiorându-se, că oamenii societăților care au cunoscut foamea n-au decât visuri de sărăcnici, visuri ridicole. Care reformator social, în proiectele lui cele mai dezlănțuite, și-ar fi putut imagina o astfel de abundență?

Nu te duci în aceste pandemoniuri doar ca să faci cumpărături, ci pentru a constata că totul își este la îndemână. Vii aici ca să te asiguri că zeul bogăției există, că poți să pui mâna pe ea, să o atingi, să o adulmece. Și această intimitate imediată cu luxul te miră, te revătește de la primul pas. Sorbi aici o aromă a pământului fâgduinței, unde mierea și laptele curg din belșug, unde omenirea este, în cele din urmă, răscumpărată pentru slăbiciunile ei.

Timutul liber, distracțiile, abundența materială constituie la nivelul lor o tentativă patetică de revărsire a lumii, unul din răspunsurile pe care modernitatea le aduce suferinței de a fi liber, imensei oboșeli de a fi tu însuși.

Până mai ieri denunța încălcările de netoleranță ale controlului social; acum, acuză societatea că îl lasă singur cu destinul său. (...) aceste colective defăimate îi confereau, prin opresiunea lor, și o anumită consistență. Piedica era un adjuvant, obstacolul o sursă de forță, o incitare la rezistență. De aici înainte Unicul poartă picul lumii întregi pentru a-l fi autorizat să fie el însuși, pentru că nu se mai amestecă în hotărârile sale; de fapt, suspină pentru un strop de interzis, de tabu. [...] În timp ce eliberarea are un fel de mărșă epică și poetică atunci când ne dezleagă de opresiune, libertatea, pentru că angajează și obligă, ne tiranizează prin exigențele ei.

Starea de copilărie, pentru toți, în orice clipă și la discreție: acesta este răspunsul modernității la durerile pe care le provoacă. Această devenire infantilă nu este un accident, un minuscul pas greșit într-o dinamică orientată în întregime către mărșă și rațiune, ci se înscrie în însuși miezul sistemului, este consubstanțial individului ispitit de capitulare pe mărșă ce trebuie să se construiască. Imperiul consumismului și al distracției a înscris dreptul de a regresa în registrul general al drepturilor omului: rafinată decădere, delectabilă facilități, fără nici o îndoială. Dar o dată depășită o anumită doză, antidotul angoasei riscă să se transforme în otrăv, să degenereze într-o nouă boală. [...] și așa cum fascinația noastră pentru pieile bronzate se naște din certitudinea că indigenul duce o viață mai aproape de adevărata sănătate decât noi, copilul devine de acum încolo "bunul nostru sălbatic la domiciliu" (Peter Sloterdijk) [...] A fost deci o vreme când copilăria nu era decât imbecilitate și fragilitate, în care trebuia, fără încetare, să-și rafinezi moravurile, să-și formezi caracterul, să-și stăvilești preaplinul; în zilele noastre nimeni n-ar îndrăzni, mai ales la țară, să spună despre micuții noștri barbari că sunt niște neciopliși.

Fiecare sex rămâne insondabil pentru opusul său, nici atât de diferit, nici atât de apropiat pe cât îl crede el. Dar trebuie să rasturnăm de îndată această afirmație: fata de cealaltă jumătate a omenirii, izvorul fricii și al incantării sunt unul și același. Poarta care desparte este și podul care leagă, esențial fiind că apropierea să nu ucidă distanța și nici distanța să nu împiedice simpatiile. Și astfel orice relație se angajează în echivoc, neputând să discearnă cu precizie între atracție și teamă.

Or, tentativa de a spune totul de la prima întâlnire, de a te dezvălui celuilalt ca și cum și se dezvăluie și el este în același timp naivă și dezamăgitoare. Ea presupune, iluzie supremă, că ne cunoaștem pe noi înșine, că suntem într-un singur fel și că întâlnirea cu celălalt nu ne va modifica, ci ne va confirma în ființa noastră. Să te prezinți astfel – iată ce sunt și ce voi fi pe vecie – nu înseamnă să te dezvălui, ci să te sustragi, să te fixezi într-o imagine: printr-un straniu contrasens, extremismul sincerității devine atunci culmea minciunii: sau îl minți pe celălalt pentru că te schimbi fără să vrei, sau te minți pe tine însuși, refuzând să admieți schimbarea. Arta de a face curte, atunci când se reduce la o confesiune reciprocă, la ceea ce în limbaj popular se numește a-și da drumul la gură, cade în platitudinea mărșărtisirii și ucide acea capacitate a întâlnirii de a deștepta o lume care ni se deschide încet și a cărei percepție ne dă peste cap.

Dragostea e o dezmin?ire flagrant? a tuturor utopiilor despre dreptate. Ea poate s? cunoasc? culmi de splendoare ?i abisuri de infamie, ea nu raspunde deloc no?iunii de progres sau de merit. Nu merit niciodat? s? fiu iubit, aceasta? afec?iune ce-mi este purtat? ?mi este dat? ?n plus, ca o gra?ie inefabil?. S? vrei s? vindeci sentimentul de el ?nsu?i, de fa?a lui umbroas?, ?nseamn? s?-l sterilizezi. Prin capacitatea sa de a transforma o fiin?? oarecare ?ntr-o "fiin?? ce-?i scap?" (Proust), inima acord? persoanei iubite, fie ea cea mai umil?, o plenitudine, o maiestate ce-o deosebe?te de muritorii de r?nd. Fiin?a iubit?, prin pasiunea pe care i-o ?nchin?m, devine o for?? liber? ?i redutabil? pe care ?n zadar ?ncerc?m s? o ?mbl?nzim. Cu c?m? ata?ez de ea, cu at?at se ?ndep?rteaz? de mine, c?tig? ?n ne?n?eles, ?n distan??, dob?nde?te o dimensiune formidabil?.

Laurent Szklarz says

Un livre sur le n?o-existentialisme de nos jours. Tres int?ressant essai sur la condition de l'homme d'aujourd'hui. Attention, il faut souvent attacher sa ceinture ce n'est pas une lecture facile

Ioana Pinte? says

"Democracy is a spiritual and moral treasure shared by all of humanity and which, in each society, can be a device to hold evil at bay, to prevent the triumph of force and arbitrary power. ... but are the Western democracies still interested in defending rights and freedom beyond their own borders, now that the Cold War is over? Do they have the least ambition to foster civilization, to do anything more than seek their own immediate benefit, at the risk of slowly decaying through inanition? That's the question."

Ra?l says

Interesante. Aunque se explaya demasiado en el tema de la guerra de Yugoslavia. Una obra para reconsiderar la visi?n actual de lo que se considera una v?ctima a nivel individual y como colectivo. Despu?s de 20 a?os sigue edit?ndose.

Jelle de Jong says

erg scherp, duidelijk in staat voorbij de gewoontes te kijken en te zien wat er idioot aan is, draaft daarin soms erg door, ineens bewijst alles zijn stelling wat ervoor zorgt dat je hem weer minder serieus begint te nemen, veel raakvlakken met Ad Verbrug; 0

Clivemichael says

An articulate densely presented deep examination of our (relatively) contemporary times. A few translation typos/grammar challenges.

"Consumerism can only be disappointing, in the end, since it invites us to expect everything from a purchase or a spectacle, excluding any internal experience, any personal growth or lasting relationship with others, which are the only generators of real joy. The person whose wish has been granted always wants something

different from what he got, because what he really wants, no one can give him.”

"While in the United States the coexistence of the sexes always seems to be on the verge of explosion, Europe appears better protected from this hostility by a genuine culture of seduction. Heiress, perhaps, to the “erotic of the troubadours” (René Nelli) that wove a whole ritual of allegiance and subservience between a knight and his lady, seduction is not only propedeutic **(sp?) with courtesy, it civilizes the desires by forcing them to advance under cover. It is the basis for the two sexes’ common taste for conversation, for exchange, the lively spirit that gives their interactions all the depth and lightness of banter. It is also the pleasure of pleasing, of playing with the other, of allowing ourselves to be played with...**"

Mosas says

Ensayo.

Por qué nos justificamos de todo?
